

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ-WFTU)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα

Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786 Fax 210 3802 864

Site: <https://pamehellas.gr> E-mail: pame@pamehellas.gr (Twitter): <https://x.com/PAMEhellas>

Αθήνα 27 Νοέμβρη 2025

“Οι δολοφόνοι των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης επέστρεψαν στον χώρο του εγκλήματος”

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι του άθλιου νομοσχεδίου για το 13ωρο και οι συνένοχοι στην κατάργηση του 8ωρου και του σταθερού ημερήσιου χρόνου δουλειάς επανήλθαν με μια προκλητική και απαράδεκτη “κοινωνική συμφωνία”.

Η κυβέρνηση της ΝΔ αξιοποιεί την αντεργατική Ευρωπαϊκή Οδηγία 2041/2022 που στο όνομα της “αυτοτέλειας” των κρατών μελών προστατεύει το ξήλωμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και νομιμοποιεί την κρατική παρέμβαση στον καθορισμό του κατώτερου μισθού, ανοίγοντας το δρόμο ακόμα και για τη μείωση του. Στο πλαίσιο της στρατηγικής του κεφαλαίου και της απαράδεκτης κοινοτικής οδηγίας που ψήφισαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ και που έχει ως κόκκινη γραμμή την υπεράσπιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, **θα έρθει ένα καινούργιο νομοσχέδιο με βασική επιδίωξη να περάσουν όλες οι αντεργατικές ρυθμίσεις των τελευταίων 15 ετών μέσα και στις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.**

Τα πανηγύρια για “το τέλος των μνημονίων”, για την αξία της “κοινωνικής ειρήνης και της ταξικής συνεργασίας”, τα φληναφήματα ότι “οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι έχουν κοινά συμφέροντα, την ανάπτυξη της καπιταλιστικής οικονομίας” αποτελούν πρόκληση για την μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων που επιβιώνει με καθαρό μισθό κάτω από 1.000€ το μήνα, που αναγκάζονται να δουλεύουν δυο δουλειές για να τα βγάλουν πέρα έχοντας να αντιμετωπίσουν τη μεγάλη ακρίβεια στην ενέργεια, στα καύσιμα, στα είδη διατροφής, τα πανάκριβα ενοίκια, τις υπέρογκες δαπάνες για

υγεία και εκπαίδευση, τη μεγάλη φοροληστεία την ίδια στιγμή που η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων ξεπερνά κάθε προηγούμενο.

Όλη η αλήθεια αποτυπώνεται στα λόγια του προέδρου του ΣΕΒ που σημείωσε ως μία από τις αιτίες της κρίσης το ότι *«συμφωνούνταν αυξήσεις οι οποίες δεν έδιναν τη σημασία που έπρεπε σε παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα»*. Ενώ η Υπ. Εργασίας ήρθε να συμπληρώσει λέγοντας ότι η Συμφωνία δίνει στις επιχειρήσεις *«περιβάλλον με ξεκάθαρους κανόνες, δίχως συνεχείς ή ανοιχτές διαπραγματεύσεις»*. **Δηλαδή στόχος του νομοσχεδίου είναι να βαρέσει σιωπητήριο στους αγώνες για τους μισθούς και τις συμβάσεις και να συμβιβάζονται οι εργαζόμενοι με τα ψίχουλα που θα πέφτουν από το τραπέζι των μεγαλοεργοδοτών.**

Αυτή η άθλια συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης, επιχειρηματικών ομίλων και των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ προβλέπει:

α) τη διαμόρφωση ενός ασφυκτικού πλαισίου περιορισμού της δράσης των Ομοσπονδιών, που επί της ουσίας τις θέτει υπό την ομηρία των εργοδοτικών ενώσεων και της ΓΣΕΕ για να υπογράφουν κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τον ακόμα πιο σφιχτό εναγκαλισμό των Ομοσπονδιών από τις εργοδοτικές ενώσεις για την κατοχύρωση, μέσα από τις κλαδικές συμβάσεις, όλου του αντεργατικού πλαισίου που έχει διαμορφώσει τους μισθούς πείνας και οδηγεί στο ξεχείλωμα του εργάσιμου χρόνου στις 13 ώρες δουλειάς την ημέρα.

β) τη διατήρηση και διαιώνιση του μνημονιακού μηχανισμού που επιβάλλει παγωμένους μισθούς, μικρότερους σε πραγματικές τιμές από τους μισθούς του 2009! Αυτό επιτυγχάνεται με τη διατήρηση της κατάργησης των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων τόσο για τον κατώτατο, όσο και για τους κλαδικούς μισθούς. Επίσης, με τη διαιώνιση όλων των αντεργατικών προϋποθέσεων που απαιτούνται για την επεκτασιμότητα μιας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στα όρια των "δημοσιονομικών αντοχών και ανταγωνιστικότητας" των επιχειρήσεων όπως οι εκθέσεις που θα πρέπει να προσκομίζουν οι εργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις ότι οι όροι μια κλαδικής σύμβασης δεν θίγουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων αυτού του κλάδου.

γ) τη διατήρηση όλων των μνημονιακών μέτρων που υπονόμευαν τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, όπως η κατάργηση της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης και η δυνατότητα οι επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας να εξαιρούνται των κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ακόμα κι αν οι τελευταίες είναι ευνοϊκότερες.

δ) τη διατήρηση του ΓΕΜΗΣΟΕ και μάλιστα με την υπογραφή των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ παρά το γεγονός ότι τα συνδικάτα με την πάλη τους το έχουν μετατρέψει σε κουρελόχαρτο ενώ έχουν προσφύγει και για την αντισυνταγματικότητά του με την προσωρινή απόφαση του τμήματος του ΣΤΕ που εξέτασε την υπόθεση να είναι θετική για τα συνδικάτα. Μάλιστα παραμένει η απαράδεκτη αξίωση εγγραφής στο Μητρώο για τις περιπτώσεις που συνδέονται με την προσφυγή στον ΟΜΕΔ ή την επέκταση μιας ΣΣΕ. Ο προσωρινός ελιγμός να μην κατατίθενται τα μητρώα των σωματείων στο ΓΕΜΗΣΟΕ δεν μπορεί να κρύψει τους βαθύτερους σκοπούς της κυβέρνησης και των εργοδοτών να ελέγξουν τα συνδικάτα και να προωθήσουν το ηλεκτρονικό φακέλωμα.

ε) τη διατήρηση της μνημονιακής διάταξης που δεν επιτρέπει τη μονομερή προσφυγή των συνδικάτων στον ΟΜΕΔ. Η διατήρηση αυτής της αντεργατικής διάταξης γίνεται προσπάθεια να «κουκουλωθεί» με «επιτάχυνση των διαδικασιών» σε περίπτωση διαφωνίας εργαζομένων και εργοδοτών, όμως η ουσία δεν αλλάζει. Επιπλέον, διατηρείται το δικαίωμα της εργοδοσίας για δικαστική προσβολή της απόφασης του ΟΜΕΔ όταν αυτή δεν τη βολεύει.

Να καταδικαστεί ο βρώμικος ρόλος της ηγεσίας της ΓΣΕΕ από όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Επτά μήνες διαπραγματεύονταν η κυβέρνηση, οι εργοδοτικές ενώσεις και οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ στα κρυφά, πίσω από την πλάτη των εργαζομένων της χώρας και των Ομοσπονδιών για να καταλήξουν σε αυτό το έκτρωμα. Τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ στο προεδρείο της ΓΣΕΕ έχουν τεράστιες ευθύνες για την απροκάλυπτη στήριξη στην κυβέρνηση της ΝΔ. Τώρα πια έγινε καθαρό σε όλους γιατί αυτά τα στελέχη ήταν απεργοσπάστες στη μεγάλη απεργία στις 14 Οκτώβρη ενάντια στον νόμο για την επιβολή του 13ωρου. Γιατί δεν αποφάσιζαν απεργιακές κινητοποιήσεις ενάντια στους νόμους Χατζηδάκη, Γεωργιάδη, Κεραμέως, ενάντια στην προσπάθεια να συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών.

Επτά μήνες που τα συνδικάτα αγωνίζονται ενάντια στους αντεργατικούς νόμους, αγωνίζονται για να υπογράψουν συμβάσεις με αυξήσεις στους μισθούς και σταθερό ωράριο εργασίας η ηγεσία της ΓΣΕΕ τους έδινε πίσώπλατες μαχαιριές. Όχι μόνο δεν ενημέρωσε τους εργαζόμενους, όχι μόνο αρνιόντουσαν συστηματικά να συγκληθεί το Γενικό Συμβούλιο της Συνομοσπονδίας που συμμετέχουν και οι πρόεδροι των Ομοσπονδιών που υπογράφουν τις κλαδικές συμβάσεις αλλά για αυτή την ντροπιαστική υπογραφή δεν υπάρχει ούτε καν ενημέρωση και απόφαση των μελών της διοίκησης της ΓΣΕΕ!

Η επίκληση στο ρεαλισμό και όχι στο “*μαξιμαλισμό*” είναι υποταγή στις ορέξεις των επιχειρηματικών ομίλων, στην πολιτική που επιβάλει συνεχώς θυσίες στους εργαζόμενους για τα κέρδη των ομίλων. Αυτή η γραμμή που υπερασπίζεται η ΓΣΕΕ και γενικότερα οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού πρέπει να ηττηθεί αποφασιστικά. Δεν χωρά άλλη αναμονή.

Η μαζικοποίηση των σωματείων, η ίδρυση δεκάδων νέων σε χώρους δουλειάς, η αλλαγή του συσχετισμού δύναμης ώστε να απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από την πολιτική της ταξικής συνεργασίας και των θυσιών για τα κέρδη του κεφαλαίου, στη ΓΣΕΕ και συνολικά στο συνδικαλιστικό κίνημα, είναι προϋπόθεση για την ορμητική ανάπτυξη του κινήματος.

Απευθυνόμαστε σε όλα τα συνδικάτα και ιδιαίτερα σε όλες τις Ομοσπονδίες της χώρας να πάρουν την υπόθεση των κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, του εργάσιμου χρόνου και των μισθών στα χέρια μας. Δε θα αφήσουμε να μας περάσουν θηλιά οι εργοδοτικές ενώσεις, η κυβέρνηση και οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, αυτοί που έχουν παραδώσει την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στο κράτος.

Απαιτούμε εδώ και τώρα να συγκληθεί το Γενικό Συμβούλιο της ΓΣΕΕ και να καταδικαστεί αυτή επαίσχυντη Συμφωνία.

Καλούμε να οργανωθεί η αγωνιστική αντίδραση των συνδικάτων όχι μόνο απέναντι στο νέο νομοσχέδιο αλλά για να περάσουμε στην αντεπίθεση.

Απευθυνόμαστε με εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους, αναδεικνύοντας τη δύναμη του οργανωμένου αγώνα και τις διεκδικήσεις που ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες μας κόντρα στην πολιτική των μονοπωλίων και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Για 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο και για Συλλογικές Συμβάσεις με μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς.

Διεκδικούμε:

Σταθερό και συνεχή ημερήσιο χρόνο εργασίας, 7ωρο- 5ήμερο- 35ωρο κατοχυρωμένο μέσα από Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, ώστε να μπορούμε να κατοχυρώνουμε και τον ελεύθερο χρόνο που έχουμε ανάγκη.

Μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις, στις κοινωνικές παροχές, ώστε να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας. Για επιστροφή του 13ου – 14ου μισθού στους δημοσίους υπαλλήλους, της 13ης – 14ης σύνταξης στους συνταξιούχους.

Κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων που υπονομεύουν τους μισθούς και τις συμβάσεις

Επαναφορά των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και τις κλαδικές συμβάσεις

Επαναφορά κατακτήσεων όπως των κλεμμένων τριετιών 2012 – 2023, της αρχής της ευνοϊκότερης σύμβασης, της πληρωμή υπερωριών.

Κατάργηση του ΓΕΜΗΣΟΕ και όλων των αντεργατικών διατάξεων που περιορίζουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες.

